

Γιατί είναι τόσο μοναχικό;

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Από: Νινέττα Φαφούτη

Μην βιαστείτε να ανησυχήσετε...Ένα μοναχικό παιδί δεν είναι πάντα και δυστυχισμένο!

«**Με ποιον έπαιξε σήμερα το παιδάκι μου;**» Αυτή είναι μια αθώα ερώτηση την οποία κάνουν συνήθως οι μαμάδες και οι μπαμπάδες όταν πηγαίνουν να πάρουν το γιο ή την κόρη τους από τον παιδικό σταθμό και το νηπιαγωγείο.

Η Κλαίρη, όμως, μητέρα του Δημητράκη, έχει σταματήσει εδώ και καιρό να κάνει τη συγκεκριμένη ερώτηση, αφού γνωρίζει πολύ καλά τις απαντήσεις των δασκάλων του γιου της. «Ο Δημητράκης; Ναι, ναι, ήταν μαζί μας την ώρα που κάναμε ασκήσεις γυμναστικής και αργότερα όταν βγήκαμε στην αυλή, όμως στην ουσία **την περισσότερη ώρα έπαιζε μόνος του**».

Αυτή η κατάσταση προβληματίζει τη μητέρα του. Γιατί θυμάται πολύ καλά ότι όταν ήτανε και εκείνη μικρή, πέρναγε πολλές ώρες μόνη της χωρίς παρέα. Εκείνη βέβαια, ήταν «αναγκασμένη» να το κάνει, διότι δεν είχε καμία φίλη και διότι δεν μπορούσε να βρει τρόπους επικοινωνίας με τα άλλα παιδάκια. Ξέρει λοιπόν, από πρώτο χέρι, πόσο απαίσιο είναι να νιώθεις ότι δεν ανήκεις σε καμία παρέα και ότι δεν «χωράς» πουθενά. Παρόλα αυτά, η Κλαίρη αναρωτιέται γιατί δεν καταφέρνει ο γιος της να ταιριάξει με τα άλλα παιδάκια.

Δεν τον θέλουν αυτά στην παρέα τους ή μήπως ο Δημητράκης έχει σοβαρό πρόβλημα επικοινωνίας,

το οποίο στο μέλλον θα δυσκολέψει ακόμη περισσότερο τη ζωή του;

Η αλήθεια είναι ότι έχει προσπαθήσει πολύ: έχει καλέσει άλλα παιδάκια για παιχνίδι στο σπίτι, πάνε συνέχεια στο πάρκο με την παιδική χαρά (αν ο καιρός το επιτρέπει)... παρόλα αυτά, έχει παρατηρήσει ότι ο Δημητράκης προτιμά να παίζει την περισσότερη ώρα μόνος του. ([περισσότερα...](#))